

Parta důchodců dojela na kolech z Prahy až před Český dům v Paříži. Splnili si sen z mládí

26.7.2024 - Daniela Jurion | Česká olympijská

“Když jsme spolu chodili na střední školu, zaujala nás knížka Šlápoty do Mexika, kdy se české horolezkyňe rozhodly dojít pěšky na olympiádu v roce 1968. A tehdy jsme si řekli, že až budeme v důchodu a nebudeme mít co dělat, vyrazíme na kolech na olympiádu,” popsal začátek příběhu 64 letý Zdeněk Sedláček z Prahy. Když před pár lety zjistili, že v roce 2024 budou olympijské hry v Paříži a v tu dobu budou už všichni v důchodu, bylo jasno.

“Jeli jsme to dva týdny, ze začátku kolem 110 kilometrů denně a poslední dny jsme jeli už jen kolem 60 kilometrů, protože jsme věděli, že to do zahájení stihneme. Vybrali jsme si cestu mimo silnice, občas jsme polem, bahnem, ale byla to moc příjemná cesta bez velkých převýšení,” popsal Sedláček, který se na cestu vydal se třemi stejně starými kamarády a jedním o 9 let starším Daliborem Gutem. Ten se k nim přidal až spontánně po cestě. “V Česku nás vyprovázeli kamarádi a manželky, každý jel třeba den dva s námi. A Dalibor se pak rozhodl, že ho to baví a pojede s námi až do Paříže,” popsal Sedláček, jak se jejich parta po cestě rozrostla. Pro Dalibora Guta byl zážitek o to silnější, že ještě před dvěma lety hrozilo, že zůstane na invalidním vozíku. “Byl jsem na operaci páteře a nikdo nevěděl, jestli ještě budu chodit. A teď jsem dojel z Prahy do Paříže na kole,” řekl s velkým úsměvem 74 letý Dalibor Gut. Po cestě spali tak, jak to zrovna vyšlo - v penzionu, v kempu nebo “na divoko” pod širákem, kam zrovna ten den dojeli.

Krátce po jejich příjezdu dorazila úplnou náhodou do Českého domu i olympijská vítězka Eva Adamczyková s manželem a se zájmem si celý příběh vyslechla. “Mně tyhle partičky nadšenců, které si vymyslí nějakou cestu přijdou fantastický. Jsem ráda, že jsme se vlastně omylem potkali před vchodem. Já bych takovou dálku určitě neujela,” řekla Adamczyková.

Hlavním cílem byla už samotná cesta

Žádné plány v rámci olympijských her nemají, jejich cílem byla cesta, kterou si moc užili. “Splnili jsme si náš dlouholetý sen z mládí. Teď si uděláme pár hezkých fotek s památkami, užijeme si slavnostní otevření Českého domu a pak jedeme rovnou autobusem zase domů,” řekl Sedláček, kterému kamarádi přezdívali náčelník.

A jaký je recept na to, aby se i v důchodovém věku mohl člověk vydat na tak náročnou cestu na kole? “Je potřeba říct, že my jsme sportovali celý život. Všichni jsme bývalí horolezci, orientáři, vodáci,” řekl další z party 65 letý Martin Forejt. “Jsme zvyklí se hýbat a hlavně jsme zvyklí na nějaký diskomfort. Ani nevím, kolik nocí jsem v životě spal pod širákem, neměl jsem jídlo a štípali mě komáři. A to ne každému vyhovuje,” doplnil. Jejich hlavní motivací ke sportu je dožít se vyššího věku a vyhnout se zdravotním neduhům.

<https://www.olympijskytym.cz/article/parta-duchodcu-dojela-na-kolech-z-prahy-az-pred-cesky-dum-v-parizi-splnili-si-sen-z-mladi>